

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 december 2014 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Azienda sanitaria locale n. 5 "Spezzino", ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria mot San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Mål C-113/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Sjuktransporttjänster — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att sjuktransporter för offentliga sjukhus i första hand ska utföras av registrerade frivilligorganisationer som uppfyller de lagstadgade kraven — Förenlighet med unionsrätten — Offentlig upphandling — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Direktiv 2004/18/EG — Blandade tjänster som omfattas av såväl bilaga II A som bilaga II B till direktiv 2004/18 — Artikel 1.2 a och d — Begreppet offentliga tjänstekontrakt — Ekonomiska villkor — Motprestation i form av ersättning för uppkomna kostnader)

(2015/C 046/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda sanitaria locale n. 5 "Spezzino", ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Motpart: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Ytterligare deltagare i rättegången: Croce Rossa Italiana – Comitato regionale Liguria m.fl.

Domslut

Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som föreskriver att tillhandahållandet av akuta och mycket akuta sjuktransporttjänster i första hand, genom direkt tilldelning och utan någon offentlighet, ska anförtros åt frivilligorganisationer som ingått avtal med en myndighet, i den mån den rättsliga och avtalsrättsliga ram inom vilken dessa organisationer utövar sin verksamhet faktiskt bidrar till att förverkliga den sociala målsättningen och till att uppfylla de mål beträffande solidaritet och budgetmässig effektivitet som lagstiftningen vilar på.

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 december 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

(Mål C-128/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Artiklarna 4.1 och 13 — Förordning (EEG) nr 2220/85 — Artikel 19.1 a — Exportbidrag — Exportbidragsförskott — Villkor för att frisläppa den garanti som ställts för att säkerställa att förskottet återbetalas)

(2015/C 046/04)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Cruz & Companhia Lda

Svarande: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Domslut

Artikel 19.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3403/93 av den 10 december 1993, ska tolkas så att den säkerhet som exportören har ställt för att garantera återbetalningen av det förskotterade exportbidraget inte ska anses ha upphört att gälla även om det kan fastställas att exportören har lagt fram handlingar rörande exportdeklarationens mottagande, bevis för att varorna har lämnat Europeiska unionens tullområde senast inom 60 dagar från detta mottagande samt bevis för att varorna har tulbehandlats i det tredje land som har importerat dem, om övriga villkor för utbetalning av exportbidraget, bland annat villkoret att de exporterade produkterna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet i artikel 13 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994, inte är uppfyllda.

(¹) EUT C 171, 15.6.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 december 2014 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13) mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Förenade målen C-148/13–C-150/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för villkoren för att bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande i övrigt — Artikel 4 — Bedömning av fakta och omständigheter — Bedömningsmetoder — Godtagande av viss bevisning — Omfattningen av de behöriga nationella myndigheternas befogenheter — Frukthan för förföljelse på grund av sexuell läggning — Skillnader mellan å ena sidan gränserna för bedömningen av uppgifter och skriftliga eller andra bevis avseende en asylsökandes påstådda sexuella läggning och å andra sidan motsvarande gränser avseende andra skäl för förföljelse — Direktiv 2005/85/EG — Miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus — Artikel 13 — Krav på den personliga intervjun — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 1 — Människans värdighet — Artikel 7 — Respekt för privatlivet och familjelivet)

(2015/C 046/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie